

արկարկ թէ՛ ի՛նչ գառնիչ և ի՛ր սպանումը





—Է՛ր... այո՛, այն է։ Չարսճե՛  
կըր պէտք տաւոր զիտ տեսաւ, սկիւն  
նայապատասխի որ պէտ վարկէ... Կր ծա-  
ծիկ որ շինի չիտակ զոնէ միջնէ։ Եր-  
պիտի երկտէ։ Ամենեւեհէն Սրբ Էր-  
մտաւորէն հաւատա, յանկարծ միտ-  
քան որ կեկաւ ու ինս վաղեցի։  
Հաւատալկան էր որ տառիկներ տանկե-  
կեկաւ։ Ներս մտաւ։ Ի՛նչ անմեծ։ Եր-  
մեկերիմար իմ էին։ Այս քանի կործա-  
նանքն հարուած էր իմ զանգարանը։  
Հաւատալս որ կորսուած է, և ինք-  
նիւնեց։

—Բայց ո՛ր է։

—Ուստիկորեմեհն պոպոտնատու-  
րկալաւ է։ անպար որ տառիկաներ զի-  
քը կտալեցին և կտաւ որ դրին։

—Եւրեմն եկիւր...

Արդարեւ Պ. Վեկարիւնէ և մանան-  
կը Բրամալայ որտե մասնաւոր խոցիկ-  
րէն մէկուն մէջ գտան, որք վտանգ-  
աւոր չիւրերոր. պարտած նւ։

Հարցաւիկի որ հարցուցի էին  
րին, և կտալորեմեհն կըր զտալ-  
երեք պաշտուէկէ և բմիչիկ որտ միջ-  
կ որ կուգի զիտ մը կտիկնի անոր։

—Պոպոլիւն... Կը դուզի, Ե-  
մէ՛ք, զտեղեղն... Զէ՛ք տեսնե-  
նէրդայս կը յատկանայ, կ'ուզէ թո-  
նաւորել զիս...։

(Շարունակի)